

IN HET VOORJAAR VAN 2003 VERANDERDE MIJN LEVEN RIGOUREUS

Het is 2003 wanneer ik ervoor kies om een punt te zetten achter de relatie, van 25 jaar, met de vader van mijn kinderen. Makkelijk? Nee, zeker niet. Het bracht me namelijk ook veel moois; twee prachtige kinderen en we runden samen een succesvol bedrijf dat ooit door mijn vader was opgezet. Mijn leven stond in het teken van mijn gezin, het bedrijf en vrijwilligerswerk. Allemaal leuk en waardevol.

En toch.....toch miste ik iets, was er een soort onrust, knaagde er al jaren iets van binnen dat eruit wilde. Maar ik hield het binnen en kreeg het daardoor steeds benauwder. Zo benauwd, dat ik af en toe dacht te stikken. Wat is dat toch, vroeg ik mij vaak af. Iets in mij vroeg om tijd en ruimte, om nieuwe uitdagingen, om andere kwaliteiten in te zetten. Ik had het gevoel, nee, een weten, dat er meer in mij zat dan ik tot nu liet zien.

Er was een sterk verlangen in mij om mijn vleugels uit te slaan. Om naast moeder, echtgenote en werkgever ook vrouw en vooral mezelf, te zijn. Ik wilde weer écht blij zijn, zingen, dansen en mijn talenten nog meer benutten. In vrijheid!

SPANNENDE TIJD

Maar ja, er was telkens wel een argument te vinden om niet voor mezelf te kiezen. Want hoe zou het zijn voor de kinderen, hoe verder met ons bedrijf, waar ga ik wonen, hoe pak ik het financieel aan en nog tientallen andere redenen om maar niet te kiezen. Mijn hoofd draaide overuren. Steeds vaker stond ik uit het keukenraam te staren en dacht: " als ik maar eens rust had". Maar het ontbrak me tot dan aan moed.

Toen ik echt niet anders meer kon koos ik voor mezelf en sprong in het diepe. Ik ging weg bij mijn partner en nam afscheid van ons bedrijf.

Naast de ruimte die ik direct voelde was het ook een verdrietige tijd. Voor mijn kinderen, voor hun vader en voor mij. Het was zoeken naar een nieuw ritme.

En zoeken naar, hoe cliché dat ook klinkt, mezelf. Wie ben ik nou eigenlijk? Wat kan en wil ik dan precies. Dat maakt mij, meer dan eens, onzeker.

Ik ben in de gelukkige omstandigheid dat ik een aantal lieve mensen om mij heen heb die het nooit laten afweten. Dat helpt enorm! Want ja, dit proces mocht ik zelf doorlopen, maar ik hoefde het niet alleen te doen.

KRACHTIG EN MOEDIG

Langzaam maar zeker leefde ik op, kwam er weer rust in mijn lijf. Ik startte met een baan, ging Salsa danslessen volgen, pakte een nieuwe studie op en liep weer te fluiten als ik mijn hond uitliet. En ik deed iets waar ik al lang van droomde: ik ging in m'n uppie op vakantie.

Rugzak om, gewapend met kompas en routekaarten, wandelschoenen aan en de bergen in op Sicilië en langs de Amalfikust. Wat genoot ik intens!

Ik ontdekte tijdens mijn tochten dat een oneindige kracht en grote hoeveelheid moed zich jarenlang had schuil gehouden in mij. Eindelijk durfde ik er ruimte aan te geven!

Ondanks dat het gevolg van mijn rigoureuze stap niet altijd makkelijk was heeft het mij uiteindelijk veel gebracht. Ik run sinds de zomer van 2008 mijn eigen bedrijf, ben inmiddels al weer vier jaar heel gelukkig getrouwd, mijn kinderen zijn volwassen en ik geniet van drie prachtige kleinzoons.

Als ik nu voor spannende keuzes in mijn leven sta denk ik altijd aan die reizen en ga ik terug naar de kracht en de moed die ik daar ontdekte.

Ik weet dat wanneer je ruimte geeft aan die vrijheidsdrang en je vleugels durft uit te slaan, je horizon zoveel breder wordt dan je tot dan vermoedde.

Dat is wat ik elke vrouw gun en waarom ik doe wat ik doe.

ALS JE MIJ ECHT ZOU KENNEN DAN ZOU JE WETEN DAT IK

- Blij word van mensen die, net als ik, snel denken
- Na het eten geniet van een espresso met een stukje pure chocolade
- De dingen bij de naam noem
- Links of rechtsom altijd een uitweg vind
- Mijzelf af en toe gek maak, daar heb ik een ander niet voor nodig
- Het liefst de hele dag buiten ben
- Van muziek, zingen en dansen houd
- Graag Engelse detectiveseries kijk
- Geniet van samen met vrienden koken
- Een boswandeling maak wanneer mijn hoofd te vol is
- Af en toe heel ongeduldig ben